UNIWERSYTET MEDYCZNY W ŁODZI

WYDZIAŁ WOJSKOWO-LEKARSKI

Lek. med. Sławomir Krzemiński

Praca na stopień doktora nauk medycznych

PRZYCZYNY I UWARUNKOWANIA WYSTĘPOWANIA ZABURZEŃ NERWICOWYCH I ZABURZEŃ NERWICOWYCH Z SOMATYZACJĄ OBJAWÓW U FUNKCJONARIUSZY POLICJI UZNANYCH ZA NIEZDOLNYCH DO SŁUŻBY

Promotor: Prof. zw. dr hab. n. med. Antoni Florkowski

Promotor pomocniczy: Prof. UM dr hab. n. med. Jacek Śmigielski

Recenzenci: Prof. zw. dr hab. n. med. Zdzisław Kidawa

Prof. WIM dr hab. n med. Stanisław Ilnicki

STRESZCZENIE

Celem rozprawy jest przybliżenie problemu zaburzeń nerwicowych wraz z somatyzacją objawów, ze zwróceniem uwagi na ich patogenezę, oraz możliwe następstwa. W dalszej części omówiono specyfikę i warunki służby w Policji, z uwzględnieniem roli stresu w służbie, występowanie zaburzeń psychicznych u policjantów, oraz problematykę orzeczniczo- lekarską przy ustalaniu inwalidztwa w związku ze służbą. W części empirycznej dokonano oceny następstw rozpoznanych zaburzeń nerwicowych i zaburzeń nerwicowych z somatyzacją w badanej populacji funkcjonariuszy Policji z uwzględnieniem wieku i stażu służby, uznanych za niezdolnych do służby. Przedstawiono obraz kliniczny zaburzeń psychicznych u badanych funkcjonariuszy Policji. Porównano wyniki odnośnie występowania ewentualnych różnic wśród przedstawicieli badanych grup z zaburzeniami nerwicowymi i zaburzeniami nerwicowymi z somatyzacją objawów. Zakłada się, że wnioski końcowe badań mogą zostać wykorzystane w celach profilaktycznych, orzeczniczych, opiniotwórczych, statystycznych i edukacyjnych.

Do realizacji programu badawczego, zgodne z obowiązującą wiedzą przyjęto następujące **hipotezy badawcze:**

1. Następstwem rozpoznanych zaburzeń nerwicowych i zaburzeń nerwicowych z somatyzacją objawów jest uznanie funkcjonariuszy Policji za niezdolnych do służby i konieczność kontynuowania leczenia psychiatrycznego.

2. Istnieje związek przyczynowy wystąpienia zaburzeń nerwicowych i zaburzeń nerwicowych z somatyzacją objawów w badanej populacji przy uwzględnieniu wieku i stażu służby.

3. Obraz kliniczny stwierdzonych zaburzeń psychicznych wśród przedstawicieli badanej grupy charakteryzuje się występowaniem objawów neurastenicznych i somatyzacją objawów nerwicowych.

4. Istnieją różnice pomiędzy przedstawicielami badanych grup z rozpoznaniem zaburzeń nerwicowych i zaburzeń nerwicowych z somatyzacją.

Materiał do badań stanowiło 120 losowo orzekanych funkcjonariuszy, odchodzących ze służby, lub wzywanych na kontrolne badanie lekarskie w okresie pomiędzy od 2010 do 2017r. do Małopolskiej Rejonowej Komisji Lekarskiej w Krakowie. Po zakończonym procesie orzeczniczym i uzyskaniu pisemnej zgody osoby, które zostały zakwalifikowane jako niezdolne do służby z powodu zaburzeń nerwicowych były poddane badaniom za pomocą narzędzi w postaci: kwestionariusza objawowego Aleksandrowicza SIII(w celu potwierdzenia tych zaburzeń), oraz kwestionariusza socjodemograficzno medycznego(do oceny uwarunkowań zaburzeń nerwicowych). Ostatecznie po uwzględnieniu kryteriów wyłączenia do dalszego badania zakwalifikowano 102 orzekanych.

Uzyskane wyniki wykazały

Narażenie na sytuacje stresowe związane z charakterem służby mogły mieć wpływ w większości przypadków na wystąpienie zaburzeń nerwicowych i zaburzeń nerwicowych z somatyzacją objawów, a w konsekwencji uznanie funkcjonariuszy Policji za niezdolnych do służby i konieczność leczenia psychiatrycznego.

Główną przyczyną niezdolności do służby w Policji orzekaną przez Małopolską Rejonową Komisję Lekarską MSW w Krakowie było stwierdzenie zaburzeń nerwicowych i zaburzeń nerwicowych z somatyzacją objawów, a nie osiągnięcie wieku uprawniającego do emerytury.

Wyniki przeprowadzonych badań wykazały, że w większości przypadków obraz kliniczny występujących zaburzeń psychicznych charakteryzował się obecnością objawów nerwicowych o charakterze neurastenicznym i somatyzacją objawów nerwicowych.

Występują różnice pomiędzy przedstawicielami badanej grupy z rozpoznaniem zaburzeń nerwicowych, a grupą osób u których diagnozowano zaburzenia nerwicowe z somatyzacją objawów, które dotyczyły między innymi długości okresu stażu służbowego, udziału niekorzystnych czynników z okresu rozwojowego w patogenezie tych zaburzeń, oraz konieczności zwiększonej intensywności terapii psychiatrycznej już w okresie po zwolnieniu ze służby w Policji.

W grupie z somatyzacją objawów stanowiącej 33% z całości badanych stwierdzono mniejszą średnią wieku, dłuższy czasokres leczenia, oraz większą częstość hospitalizacji w oddziałach psychiatrii lub psychoterapii w czasie służby.

Promotor

.....

Doktorant

.....